

ELU

EMAND INGHELI KESKAJA KOOL

Tallinna all-linnas tegutseb kool, mis selle eest hoolt kannab, et noorsugu mitte hukka ei läheks, vaid apteegist veini asemel tinti mõistaks küsida.

Kroonik Mathias Jürgen
kirjahärra

Hiljaaegu leidsin postkastist kirja, milles seisis, et 17. aprillil Olde Hansa Keskaja Kool tänavusi lõpetajaid "läbi katsub". Ja et kuna "— minewal aastal aulick isand saatuse wingerpuuside pärast nii sellestsinasest läbikatsumisest kui söömaajast ilma pidi jääma, on minu pisukese südame sehes weel pisukesem lootus, et tema ehk seda enam tahtmist leiab meie seekordseid tegemisi kaema tulla —".

Alla on kirjutanud "rõemsaste terwitades emand Inghel" — isik, kellega mul seni au polnud silmast silma kohata. Liigutatuna Ingheli soojast pöördumisest, jutustan oma vastuses tundmusest, mis mul "— juba mõnda aega südame sopis kipitab. Kui kirjatuwi Teilt, aulick emand, mingitsugust sõna toob, tahab minu hing õnnest laulma hakata, sest nii kaunid on Teie sõnad."

Maadlesin oma lüheldase vastusega kolmveerand tundi. Emand aga teatas mõne hetke pärast, et "— Teie kiri minule suuremat au ja rõemu on teinud, kui see õietigi sünnis olecks." (Emanda läkitus ise oli siin toodust mõistagi mitu korda pikem.)

17. aprillil, päikesepaistelisel pühapäeval, mõni minut enne kui raekoja kell lööb 12, seisab emand Inghel elik **Angela Randmets** (32), Olde Hansa Keskaja kooli hing ja eestvedaja, säravalt naeratades oma õpilaste ees — südamekujulises tanus ja rohelisekirjus kleidis, mille kohta passib kõige enam ehk ingliskeelne nimetus *cotehardie*, millele vist tegelikult eesti vastet polegi.

Talv läbi on Emand Ingheli koolilapsed keskaegseid tarkusi õppinud — arhitektuuri, endisaegset olmet, rõivastejalatsite ajalugu, rüütlivõitlust, linnaõigust, amüseerimise kunsti jne. Nüüd on teadmiste näitamise aeg.

Emand Inghel laseb ette lugeda proosateose (tema nõtke sulg on selle ise vorminud), mis jutustab, kuidas 17. jürikuu päeval 1505 kaupmehepojal Andreasel tuleb Lübeckisse onu Ewert'i juurde sõita. Poolteise tunni pärast peaks laev teele asuma, niikaua on poisil aga veel tähtsat tegemist. Keskaja kooli õpilaste meistritöö seisneb selles, et neil Andrease kombel poolteise tunni jooksul ridamisi ülesandeid tuleb ära lahendada.

Emand Inghel jagab õpilased kolme võistkonda, annab legendid kätte ja saadab seltskonna vanalinna peale laiali.

Minu võistkonna esireas kihutab pikakade juuste ja kõva selge häälega **Mikk Melder** Vanalinna Hariduskollegiumist, keskaegse nimega **Magnus Uffmann**. Magnuse eluloolistest andmetest tõstkem esile, et Magnus kord kellegi noore neitsi õnnetust olukorrast välja aitas. (Ta sai sellega oskuslikult hakkama.) Asutas seejärel Saatjate Gildi — kutseühing, mille liikneskond üksikuid naisterahvaid nende teekonnal saadab — ja nimetas ennast selle gildi oldermanniks. Kui peaks tekkinud tungiv vajadus (ja ma kahtlustan, et vahel ka ilma nähtava vajaduseta), võtab Magnus meelsasti neidusid sülle ja kannab nurisemata üle loigu.

Noormehel, kes jookseb teisena, on samuti pikad juuksed. Ta on Prantsuse lütseumist ja tema nimi on **Oskar Vilson**. Oma keskaegses CVs märgib Os-

VON SITTOWI KASSIAHASTUSES
ÕPILAST ABISTAMAS (vasakult):
Johanna de Linna, Magnus Uffmann,
Amalberga von Herike, Mathilde ja
Madelghade de Boreas segavad värvi
kokku.

kar, et tema nimi on **Viggo** ja ta on Revalisse sattunud kaugest põhjast. Tema vaarisa, kuulus viikingipealik, oli rikas mees. Viggo ise jäi aga varakult orvuks ja on seetõttu oma ea kohta palju kannatama pidanud. Kohalik koosneri poeg (alatu jätis) kosis tagatipuks Viggo südamedaami enesele naiseks, mispeale murtud südamega Viggo kodukandist jäädavalt minema purjetas. Revalis loodab Viggo selliseid neidusid kohata, kes ennast teistel noormeestel ära meelitada ei lase.

Kõigepealt satub Niguliste kiriku juures meile ette kullassepa poeg **Joakim**, kes kuulsal maalermeistril **Michel Sittowil** altari maalimise juures abis peaks olema. Joakimil tuleb segada pruun värv. Et aga Joakimi süda hirmsasti läigib (süüdi on Mustpeade joodud), siis on retsept peast kadunud, tee, mis tahad. Magnuse, Viggo ja kvarteti noorte daamide nõuanded on Joakimile kui issanda õnnistus. Siinkohal nimekirja võistkonda kuuluvatest noortest naisterahvastest.

Hanna Lindmäe (Tallinna Reaalkool) ehk **Johanna de Linna** on üks anderikas ja heal järjel moosekant, kõikides Revali kodudes lugupeetud ja hinnatud interpreet.

Anu Kivirüüt (Prantsuse lütseum) elik **Amalberga von Herike** on Tarvanpää ordumeistri lapselaps. Isa tegeles tal mingit otsa pidi ka kaubandusega.

Madli Uuemäe (Tallinna Kuristiku gümnaasium) ehk **Madelghade de Boreas** on Hollandist pärit rüütlipreili. Kunstihuviline ja õpetatud, seejuures mitte väga kindlameelne naisterahvas, ükskõik mida lugeja termini "kindlameelsus" all võiks mõelda. Armastab õigust ja luulet. Abiellus õnnelikult Rootsi.

Maret Tamme (Nõmme gümnaasium) ehk rändmuusik **Mathilde** kasvas üles Bremeni linna lugupeetud kaupmeheperes. Ühel tormisel ööl elas kaupmehepere läbi hirmsa, kuid siiski ka õnneliku mereõnnetuse, misjärel hommikused rauged lained Mathilde ja tema võluva õe **Adelheidi** tundmatusse randa kandsid. Õeksed sattusid rändmuusikute hulka ja elavad siitpeale Revalis.

Sittowi abiline Joakim vaatleb seks-tetti lootusrikkal pilgul ja seltskond asub

ISAND GEORG:
Tõstab esile keskajal valitsenud meie-tunnet ja vennalikkus solidaarsust, mis tänapäeval ahnitsemisega ja üksikisiku edukultusega on asendunud.

etteantud potsikutest vajalikke otsima, et värv kokku saada.

"Kõigepealt lubi ja kohupiim!"
"Jah. Ja värvimuld."
"Linaseemneõli ka kindlasti!"
"Mis veel? Piim ja muna?"
"Muna ei lähe iga värvi sisse!"
"Miks me jahu ei võiks panna?"
"Ega ma pannkooke ei tee!!!"
"Paneme jahu ära ja palume jumalat!"

Ja tõtakas galopis liigub seltskond vanalinnas edasi.

Katariina käigus ootab lohvaka kapuutsi varjus munk **Thavid von Treumuth** (tänapäevases elus **Taavi Madiberk**, mitu korda vabariikliku ajaloo-olümpiaadi ära võitnud Tallinna Reaalkooli poiss). Ene-sekriitika korras ja käsi taeva poole ringutades jutustab munk, et läks eelmisel öhtul õllega ilmselgelt üle piiri. Esimene mõte oli kohe hommikul palvetama minna, aga näe, kõik pühakute pildid on sassi läinud. Aidake, Jumala nimel!

Meeskond peab aru ja varsti raporteerib oldermann Magnus, et mõtlesime, mis me mõtlesime, auväärt munk, aga tulime järeldusele: kaupmeeste pühak on Püha Nikolaus; rüütlite pühak on Püha Jüri; nunnade pühak on Püha Brigita; õpi-poiste pühak on Püha Katariina; munkade pühak on Püha Benedikt.

Munk Thavid ei jõua abistajaid ära kiita ja õpilased jooksevad reipalt uusi ülesandeid täitma. Paari tunni pärast, kui emand Inghelil rehnutt peetud, kuidas õpilastel meistritöö välja tuli, nendib ta "rõõmu ja liigutusega", et õpilased vägagi tublid on olnud.

KUNSTILUPILDID INGOMAR VON MUSICKUS

EMAND INGHEL:
Noorte hinge-õnnistuse eest hoolt kandev õpetaja-emand, keda Revelis üheks kõige sündsamaks naisterahvaks peetakse. Kuigi kurjad keeled räägivat, et see mitte alati nii polevat olnud.

VIGGO JA CRESSIDA:
Kõige rohkem tunustust ja suvise reisi Hispaaniasse pälviv Prantsuse lütseumis õppiv noor viiking Viggo, kes endale praegu kodus rõngassärki teeb.

lüheldase teate. Toon ära dokumendi täpse koopia:

Auwäert isand

Juba mitu puhku teen mina asja oma kirjatuvipuuride juure, aga pean säält ikka kurbtusega tagasi pöörama, sest läckitus aulise kirjutaja-isanda juurest laseb ennast sedakorda pickemalt oodata. Nõnda olen mina kaotanud oma söömaisu ja unerahu ning otsustanud ühe naesterahwa jaoocks ennekuulmata tückiga hakkama saada, järele kuulates, kas isanda ootamata lahku-mine pidust ehck seda pidi tähendama, et tema salaigatsemine mitte peris oodatud wastamist ei leidnud.

Kui lugu tõepoolest nõnda on, siis olgu aulisele isandale teada ja mõistetud, et minu wooruslickus minule enam tähendab, kui kõick maailma warandused kocku ja et oma salajasemaid mõtled, mis sulelegi kirjutamisecks liig õrnad on, avaldan ma ärawalituile vaid unenägudes. Teil jääb üle vaid loota, et näete neist mõnda...

Teie Inghel.